नासतो दर्भनं योगे तसात्तत्वरिवर्ज्ञयेत्। देशानेताननाहत्य मूढत्वाची युनिक्ति वै॥ ५१॥ विद्वाय तस्य वै दोषा जायन्ते तिकवोध मे । बाधियं जडता खोपः स्मृतेर्मृकत्वमन्धता ॥ ५२ ॥ च्चरश्र जायते सद्यस्तत्त्र्वानयोगिनः। प्रमादाद्योगिनो दोषा यद्येते स्युखिकित्सितं ॥ ५३॥ तेषां नाशाय कर्त्तव्यं योगिनां तिविवीध मे । सिग्धां यवागूमत्युष्णां भुक्ता तचैव धारयेत्॥ ५८॥ वातगुखाप्रशान्यर्थमुदावन्ते तथीदरे। यवागूं वापि पवनं वायुग्रन्धं प्रतिक्षिपेत्॥ ५५॥ तदलां महाशैलं खिरं मनसि धारयेत्। विघाते वचसो वाचं बाधिये श्रवणेन्द्रियं ॥ ५६ ॥ यथैवास्त्रफलं ध्यायेत् तृष्णात्तीं रसनेन्द्रिये। यसिन् यसिनुजा देशे तसिंस्तदुपकारियों ॥ ५७॥ धारयेद्वारणामुँ को तां श्रीते च दाहिनीं। कीलं भिरसि संस्थाप्य काष्ठं काष्ठेन ताडयेत्॥ ५८॥ खुप्तस्मृतेः समृतिः सद्यो योगिनस्तेन जायते । द्यावाष्ट्रियो वायुक्ती व्यापिनावपि धारयेत्॥ ५८॥ श्रमानुषात् सत्त्वजादा वाधास्त्वेताश्चिकित्सिताः । भ्रमानुषं सत्त्वमन्तर्योगिनं प्रविशेद्यदि ॥ ६०॥ वायुक्तिधारणेनैनं देइसंखं विनिर्द्हेत्। एवं सर्व्वात्मना रक्षा कार्य्या योगविदा न्द्रप ॥ ६१ ॥